

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] ændret i det andet høje Ting, skal jeg fremhæve, at der er aabnet Politiet Adgang til at forbyde, at Værten og Personalet nyder stærke Drikke sammen med Gæsterne, ligesom der er Forbud mod at anvende kvindeligt Serveringspersonale eller Garderobebejning under 18 Aar i Beværtninger med Ret til Udskænkning af stærke Drikke, dog bortset fra Værtens hjemmeværende Børn og Børnebørn. Endvidere forbydes det i Henhold til en i Folketinget foretagen Ændring, som jeg har kunnet tiltræde, at alle unge Mennesker, altsaa ogsaa unge Mænd, under 18 Aar anvendes som Toiletbetjening.

Jeg kommer derefter til Bestemmelserne i Kapitel VIII angaaende Lukketiden, Regler, som hører til de mest omdebatterede. Efter Forslaget bevares som almindelig Regel den nuværende Bestemmelse om, at Beværtninger ikke maa lukke Gæster ind efter Kl. 24, men der aabnes Adgang til, at visse Beværtninger skal kunne opnaa Tilladelse til at lukke nye Gæster ind indtil Kl. 1 Nat. Med Hensyn til Lukketidsbestemmelserne tillader jeg mig i øvrigt ogsaa at henvise til de udførlige Bemærkninger i Alkoholkommissionens Betænkning, og jeg skal alene henlede Opmærksomheden paa, at der i det andet høje Ting er indsat en Regel, hvorefter Politiet faar Bemyndigelse til efter Anbefaling af Kommunalbestyrelsen, i ganske særlige Tilfælde, saasom for Nytaarsnat og Valgtenner, at dispensere fra de almindelige Lukketidsbestemmelser. Det er en bestemt Forudsætning, at denne Regel, bortset fra Nytaarsnat og Valgnætter, anvendes med den største Varsomhed, og at Dispensation kun gives ganske undtagelsesvis og ikke ved smaa lokale Fester, der ikke har almen Karakter.

I Kapitel IX indeholdes en Række Straffebestemmelser. Jeg gør opmærksom paa, at der ved en ejendommelig Trykfejl i Folketingsreferatet af mine Bemærkninger i det andet høje Ting paa dette Punkt er kommet til at staa, at der i Kapitlet indeholdes en Række skrappe Bestemmelser; der skulde staa Straffebestemmelser. Straffebestemmelserne er i væsentlig Grad omredigeret. Det foreslaas bl. a. at forhøje Straffen for den, der driver egentlig Smugkrovs virksomhed. I det andet høje Ting er der med min Tilslutning foretaget enkelte Ændringer i skærpene Retning af forskellige af Kapitlets Bestemmelser.

Endnu skal jeg fremhæve, at der i Forslagets § 40, om Bortfald af Næringsadkomster, i Folketinget er foretaget en

Ændring, der ligesom Ændringen til § 2 staaer i Forbindelse med det for Rigsdagen fremsatte Forslag til ændret Affattelse af forskellige Bestemmelser i Borgerlig Straffelov. Endvidere er der til § 43 føjet en ny Regel, som staaer i Forbindelse med Lovforslagets § 26, Stk. 3, hvorefter der ikke fremtidig kan knyttes Beværterbevilling med Ret til Udskænkning af stærke Drikke til egentlige Forsamlingshuse paa Landet. Det er fundet rimeligt at udvide denne Regel, saaledes at de Bevillinger med Ret til Udskænkning af stærke Drikke, der allerede er knyttet til saadanne Forsamlingshuse, ikke kan fornyes, naar de udløber, men derimod vederlagsfrit kan ændres til Beværterbevillinger uden Ret til Udskænkning af stærke Drikke.

Jeg skal ikke trætte med en Gennemgang af Forslagets øvrige Bestemmelser, men endnu blot nævne, at det ved en Ændring til § 44, der med min Tilslutning er foretaget i Folketinget, er fastsat, at Forslagets Lukketidsbestemmelser skal træde i Kraft 1. Juni i Aar, medens Loven i øvrigt træder i Kraft 1. Januar 1940.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

C. F. Sørensen: Den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart indledede sit Foredrag med at udtale, at han ikke vilde gøre Rede for Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag, men holde sig i alt væsentligt til de ændrede Bestemmelser, som er kommet ind i Folketinget. Jeg kan fuldstændig tiltræde denne den højtærede Ministers Bemærkning. Alkoholkommissionens omfangsrige Betænkninger, den langvarige og dybtgaaende Behandling af Forslaget, der er foregaaet i det høje Folketing, har sikkert de fleste, som har Interesse for dette Spørgsmaal, fulgt med stor Opmærksomhed, og jeg mener, vi derfor kan gaa let over disse Spørgsmaal i dette høje Ting.

Der blev efter min Mening ved Beværterloven af 1924 lagt en Grund for Beværterlovgivningen i Danmark, som har været til den største Lykke for vort Folk. Efter Beværterloven af 1912 var Beværterborger-skaberne livsvarige, dog kunde der i visse Tilfælde gives Bevillinger paa Aaremaal. Dette Forhold blev ændret ved Beværterloven af 1924, idet livsvarige Borgerskaber her blev ændret til Bevillinger paa Aaremaal. Det blev væsentligt 8 eller 5 Aar, for nogle enkelte Kommuner i Landet blev Tiden for en Bevilling sat til 4 Aar.